T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 950
KARAR NO : 2016 / 123
KARAR TR : 14.3.2016

ÖZET: 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu'nun 7 nci maddesine aykırı olarak deniz dolgu işlemi yapıldığından bahisle çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri malzemelerin müsaderesine ve söz konusu alanın eski haline döndürülmesine karar verilmesi istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : İstanbul Valiliği (İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü)
Vekili : Av. O. A.
Davalı : Ö. İnşaat A.Ş.
Vekili : Av. H. K. (İdari Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde; "Müdürlüğümüz su ürünleri kontrol görevlilerince 30.05.2012 tarihinde Marmara Sahilde ordu evinin civarında, 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununun 7. Ve Su Ürünleri Yönetmeliğinin 7.maddesine aykırı olarak deniz dolgu faaliyeti yapıldığı tespit edilmiştir. Deniz dolgu inşaatının faili olarak tespit edilen Ö. İnşaat A.Ş. hakkında 1380 sayılı Kanunun 36.maddesinin (b) bendi gereği idari para cezası uygulanmıştır.

1380 sayılı Kanunun söz konusu idari para cezasının yasal dayanağını oluşturan 36.maddesi (b) bendi "7.maddede belirtilen fiilleri ilgili mercilerden izin almaksızın yapanlara, fiilin iç sularda gerçekleşmesi halinde bir milyar lira denizlerde vuku bulması halinde ise iki milyar lira idari para cezası verilir. Çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri maddelerin zapt ve mahkemece müsaderesi ile ilmi ve teknik bakımlardan istihsal yerlerinin eski şeklinde döndürülmesinin mümkün olduğu durumlarda, masrafları yapanlara ait olmak üzere eski şekline döndürülmesine karar verilir." şeklinde düzenlenmiştir.

1380 sayılı Kanunun 7.maddesi gereği, çıkarılan kum, çakıl, taş vb. maddelerin zapt ve müsaderesine karar verilip, söz konusu alanın eski hale iadesi yönünde karar verilmesini, bilgilerinize arz ederim." demek suretiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Kartal 4.Sulh Ceza Mahkemesi: 6.11.2012 gün ve E:2012/682 D.İş sayı ile özetle; "Müsadere kurumu TCK'nın 54.ve 55.maddelerinde düzenlenmiş olup suçun işlenmesi ile elde edilen veya suçun konusu oluşturan yada suçun işlenmesi için sağlanan maddi menfaatler ile ortaya çıkan ekonomik kazançların ayrıca kasıtlı bir suçun işlenmesinde kullanılan veya suçun işlenmesine tahsis edilen yada suçtan meydana gelen eşyanın müsaderesine karar verileceği hüküm altına alınmıştır.

Müsaderenin konusunu "suçtan" meydana gelen bir eşya oluşturduğuna göre suç olmaktan çıkarılan ve "kabahat" olarak adlandırılan eylemlere ilişkin olarak aynı güvenlik tedbiri ön görülmemiş "mülkiyetin kamuya geçirilmesi" tedbirine Kabahatler Kanununda ayrıca yer verilmiştir. Bu tedbir ile ilgili hükümler Kabahatler Kanununun 18.maddesinde yer almaktadır.

Müsadereden farklı olarak mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar idari nitelikte bir karar olup kabahatin konusunu oluşturan yada kabahatin işlenmesi sureti ile elde edilen eşya bu tedbirin konusunu oluşturacaktır. Müsadereye CMK'nın 256 ve devamı maddeleri uyarınca adli makamlar tarafından karar verilecekken mülkiyetin kamuya geçirilmesi tedbirine ise idari makamlar tarafından karar verilecektir.

Talep yazısına göre kabahat eylemi nedeni ile Ö. İnşaat A.Ş. hakkında idari para cezasının da düzenlenmiş olduğu ve bu haki ile eylemin kabahat olarak kabul edildiği anlaşıldığından talebin de mülkiyetin kamuya geçirilmesi tedbirine hükmedilmesi şeklinde yapılması gerekmekte olup bu durumda da idari mahkemelerin talebi değerlendirmesi gerekeceğinden mahkememizin görevsizliğine karar verilmesi gerekmiştir." şeklindeki gerekçesi ile davanın görev yönünden reddine karar vermiş ve karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı istemle bu kez idari yargı yerinde dava açmıştır.

İstanbul 4. İdare Mahkemesi: 4.1.2013 gün ve E:2012/2457, K:2013/15 sayılı kararı ile "Dava, 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu'nun 7 nci maddesine aykırı olarak deniz dolgu işlemi yapıldığından bahisle çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri malzemelerin müsaderesine ve söz konusu alanın eski haline döndürülmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu'nun 'İstihsal yerlerindeki değişiklikler' başlıklı 7 nci maddesinde, "Genel, katma va özel bütçeli idareler ile Devletin ve kamu iktisadi teşebbüslerinin, hüküm ve tasarrufu altında bulunan su ürünleri üreme ve istihsal yerlerinin doldurulması, kurutulması, kısmen veya tamamen şeklinin değiştirilmesi veya buralardan kum, çakıl, taş çıkarılması, taş, toprak, moloz ve benzeri maddelerin dökülmesi gibi üreme ve istihsale olumsuz tesir edebilecek teşebbüslerde bulunulmadan önce Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının mütalaasına dayalı olarak ilgili mercilerden izin alınması zorunludur." kuralına yer verilmiş; aynı Kanunun 'Muhakeme usulü' başlıklı 32 nci maddesinde, "Bu Kanunda yer alan mahkemece yerine getirilecek görevler zaruret görülmeyen hallerde sulh ceza mahkemelerince onbeş gün içerisinde evrak üzerinden inceleme yapılarak karara bağlanır." hükmü yer almış ve 36 nci maddesinin (b) bendinde ise; "7 nci maddede belirtilen fiilleri ilgili mercilerden izin almaksızın yapanlara, fiilin içsularda gerçekleşmesi halinde bir milyar lira, denizlerde vuku bulması halinde ise iki milyar lira idari para cezası verilir. Çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri maddelerin zapt ve mahkemece müsaderesi ile İlmî ve teknik bakımlardan istihsal yerlerinin eski şekline döndürülmesinin mümkün olduğu durumlarda, masrafları yapanlara ait olmak üzere eski şekline döndürülmesine karar verilir." hükmü düzenlenmiştir.

Yukarıda metni yazılı mevzuat hükümlerinden açıkça anlaşılacağı üzere, 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu'nda mahkemece yerine getirilecek görevlerin sulh ceza mahkemelerince karara bağlanması gerekmektedir.

Buna göre, 1380 sayılı Kanun'un 36 nci maddesinde belirtilen 'müsadere' kararının sulh ceza mahkemesince verilmesi gerektiğinden, 1380 sayılı Kanun kapsamındaki 'müsadere' talebinden kaynaklanan dava konusu uyuşmazlığın görüm ve çözümü sulh ceza mahkemesinin görevinde bulunmaktadır.

Öte yandan, dava dilekçesinde yer verilen 'deniz dolgu alanının eski haline döndürülmesi' talebi, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2 nci maddesinde hükme bağlanan 'İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sinirinin dışında kaldığından, mezkur talebin incelenmesi de olanaklı değildir.

Açıklanan nedenlerle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca davanın görev yönünden reddine," şeklindeki gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiştir.

İşbu karara karşı yapılan temyiz başvurusu üzerine Danıştay 10. Dairesi 16.4.2015 gün ve E:2013/2202, K:2015/1885 sayılı ilamı ile özetle; "Dosyanın incelenmesinden, Maltepe Sahil Düzenlemesi İnşaat İşi kapsamında deniz

dolgu faaliyetinde bulunan davalı şirket tarafından su ürünleri istihsal yerinden çıkarılan maddelerin müsaderesi ile maddelerin çıkarıldığı istihsal yerinin eski şekline döndürülmesine karar verilmesi istemiyle önce adli yargıda dava açıldığı, bu davanın Kartal 4. Sulh Ceza Mahkemesinin 2012/682 değişik iş sayılı kararıyla uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görevinde bulunduğu gerekçesiyle görev yönünden reddine hükmedildiği, kararın kesinleşmesi üzerine de bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun "Yargı mercilerinin uyuşmazlık mahkemesine başvurmaları" başlıklı 19. maddesinde "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler. Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." kuralları bulunmaktadır.

Bu durumda, idare Mahkemesince, Kartal 4. Sulh Ceza Mahkemesinin görevsizlik kararı nedeniyle kendisine gelen uyuşmazlığın çözümünün adli yargının görevinde bulunduğu sonucuna ulaşılması üzerine, görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması ve bakılmakta olan davanın da Uyuşmazlık Mahkemesinin vereceği karara kadar ertelenmesi gerekirken, uyuşmazlığın çözümünün adli yargının görevinde bulunduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddedilmesinde hukuki isabet bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesine uygun bulunan temyiz isteminin kabulüyle İstanbul 4. İdare Mahkemesinin 4.1.2013 tarihli, E:2012/2457; K:2013/15 sayılı kararının BOZULMASINA, dosyanın yeniden bir karar verilmek üzere anılan Mahkemeye gönderilmesine, 16.4.2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi." şeklindeki gerekçesiyle hükmün bozulmasına karar vermiştir.

İstanbul 4. İdare Mahkemesi:Danıştay'ın bozma ilamına uyduktan sonra 26.10.2015 gün ve E:2015/1376 sayılı Ara Kararında; "Davacı İSTANBUL VALİLİĞİ (İL GIDA, TARIM VE HAYVANCILIK MÜDÜRLÜĞÜ) vekili AV. OLCAY ASLAN tarafından 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu'nun 7 nci maddesine aykırı olarak deniz dolgu işlemi yapıldığından bahisle çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri malzemelerin müsaderesine karar verilmesi istemiyle Ö. İNŞAAT A.Ş.'na karşı açılan davada Mahkememizin 04.01.2013 tarih ve E.2012/2457, K.2013/15 sayılı kararının Danıştay Onuncu Dairesinin 16.04.2015 gün ve E.2013/2202, K.2015/1885 sayılı kararıyla bozulması üzerine işin gereği görüşüldü:

Kartal 4. Sulh Ceza Mahkemesinin 06.11.2012 gün ve 2012/682 Değişik İş sayılı kararıyla verilen görevsizlik kararının ardından dosyanın Mahkememize gönderildiği, Mahkememizin 04.01.2013 gün ve E.2012/2457, K.2013/15 sayılı kararı ile görev yönünden davanın reddine karar verildiği, Mahkememiz kararının Danıştay 10. Dairesinin 16.04.2015 gün ve E:2013/2202, K:2015/1885 sayılı kararıyla görevli yargı yerinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine Başvurulması gerektiği gerekçesiyle bozulması nedeniyle, 2247 Sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı merciinin belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine, dosyanın gönderilebilmesi için Kartal 4. Sulh Ceza Mahkemesinin (İstanbul Anadolu 3. Sulh Ceza Hakimliği) 2012/682 Değişik İş sayılı dava dosyasının ivedilikle DYS üzerinde Mahkememize gönderilmesinin istenilmesine," şeklinde karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 14.3.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Kanunun 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim İsmail SARI'nın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu'nun 7 nci maddesine aykırı olarak deniz dolgu işlemi yapıldığından bahisle çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri malzemelerin müsaderesine ve söz konusu alanın eski haline döndürülmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı idarenin su ürünleri kontrol görevlilerince 30.05.2012 tarihinde Marmara Sahilde ordu evinin civarında, 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununun 7. Ve Su Ürünleri Yönetmeliğinin 7.maddesine aykırı olarak deniz dolgu faaliyeti yapıldığı tespit edildiği, işbu deniz dolgu inşaatının faili olarak tespit edilen Ö. İnşaat A.Ş. hakkında 1380 sayılı Kanunun 36.maddesinin (b) bendi gereği idari para cezası uygulandığı, 1380 sayılı Kanunun söz konusu idari para cezasının yasal dayanağını oluşturan 36.maddesi (b) bendi "7.maddede belirtilen fiilleri ilgili mercilerden izin almaksızın yapanlara, fiilin iç sularda gerçekleşmesi halinde bir milyar lira denizlerde vuku bulması halinde ise iki milyar lira idari para cezası verilir. Çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri maddelerin zapt ve mahkemece müsaderesi ile ilmi ve teknik bakımlardan istihsal yerlerinin eski şeklinde döndürülmesinin mümkün olduğu durumlarda, masrafları yapanlara ait olmak üzere eski şekline döndürülmesine karar verilir." şeklinde düzenlendiği ve 1380 sayılı Kanunun 7.maddesi gereği, çıkarılan kum, çakıl, taş vb. maddelerin zapt ve müsaderesine karar verilip, söz konusu alanın eski hale iadesi yönünde karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

22.3.1971 tarih ve 1380 Sayılı Su Ürünleri Kanunu'nun "Şümul" başlıklı 1.maddesinde "Bu Kanun su ürünlerinin korunması, istihsali ve kontrolüne dair hususları ihtiva eder" denilmekte; "Tarifler" başlıklı 2.maddesinde "Bu kanunda geçen terimlerin tarifleri aşağıdadır:

Su ürünleri: Denizlerde ve içsularda bulunan bitkiler ile hayvanlar ve bunların yumurtalarıdır....

İstihsal yerleri: Su ürünlerini istihsale elverişli olan ve içinde veya üzerinde herhangi bir istihsal vasıtası kurulabilen, kullanılabilen su sahalarıdır.

İçsular: Göller,suni göller, lagünler, baraj gölleri, bentler, regülatörler, kanallar, arklar, akarsular, mansaplar, üretme ve yetiştirme yerleridir." hükmü yer almakta; "İstihsal yerlerindeki değişiklikler" başlıklı 7.maddesinde "Genel, katma ve özel bütçeli idareler ile Devletin ve kamu iktisadi teşebbüslerinin hüküm ve tasarrufu altında bulunan su ürünleri üreme ve istihsal yerlerinin doldurulması, kurutulması, kısmen veya tamamen şeklinin değiştirilmesi veya buralardan kum, çakıl, taş çıkarılması, taş, toprak, moloz ve benzeri maddelerin dökülmesi gibi üreme ve istihsale olumsuz tesir edebilecek teşebbüslerde bulunulmadan önce Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının mütalaasına dayalı olarak ilgili mercilerden izin alınması zorunludur." denilmekte; "Muhakeme Usulü" başlıklı 32.maddesinde "Bu Kanunda yer alan mahkemece yerine getirilecek görevler zaruret görülmeyen hallerde sulh ceza mahkemelerince onbeş gün içerisinde evrak üzerinden inceleme yapılarak karara bağlanır." hükmü yer almakta; "Cezalar" başlıklı 36.maddesinde "....(b) 7 nci maddede belirtilen fiilleri ilgili mercilerden izin almaksızın yapanlara, fiilin içsularda gerçekleşmesi halinde bir milyar lira,

denizlerde vuku bulması halinde ise iki milyar lira idarî para cezası verilir. Çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri maddelerin zapt ve mahkemece müsaderesi ile ilmî ve teknik bakımlardan istihsal yerlerinin eski şekline döndürülmesinin mümkün olduğu durumlarda, masrafları yapanlara ait olmak üzere eski şekline döndürülmesine karar verilir." denilmektedir.

30.3.2005 tarih ve 5326 Sayılı Kabahatler Kanununun 16.maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların "İdari para cezası" ve "idari tedbirler" den ibaret bulunduğu; "idari tedbirler" in de "mülkiyetin kamuya geçirilmesi" ve "ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler" olduğu belirtilmiştir.

Anılan Kanunun "Mülkiyetin kamuya geçirilmesi" başlıklı 18.maddesinde de:

"(1) Kabahatin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine, ancak kanunda açık hüküm bulunan hallerde karar verilebilir...." denilmektedir.

Görüldüğü üzere, 1380 sayılı Kanunda, bu kanuna aykırı fiillerin varlığı halinde idarece idari para cezası verilmesi öngörülmesine karşın, gerek istihsal vasıtalarının gerek davanın somutunda olduğu gibi ilgili merciden izin almaksızın içsulardan veya denizlerden çıkarılan kum, çakıl, taş ve benzeri maddelerin yetkili mahkemeye (Sulh Ceza Mahkemesine) yapılacak talep üzerine bu yargı yerinin kararıyla zapt ve müsaderesinin öngörüldüğü, 1380 Sayılı Kanundaki bu özel düzenleme karşısında 5326 Sayılı Kanunun 18.maddesinde belirtilen "eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine" idari mercilerce karar verilebilmesine hukuken imkan bulunmadığı, diğer bir deyişle davalı şirket tarafından haksız biçimde çıkartıldığı ileri sürülen kum, taş, çakıl vb. maddelerin zapt ve müsaderesinde idari mercilerin değil adli yargı yerinin (Sulh Ceza Mahkemesinin) görevli olduğu anlaşılmaktadır.

Ayrıca gerek mülga 1412 sayılı CMUK'nun '' Müsadere Talebinin Mercii '' başlıklı 392.maddesinde; '' Ceza Kanununun 36 ncı maddesi ile diğer maddelerine ve hususi kanunlar hükmüne göre belirli eşyanın müsaderesi veya imhası yahut kullanımdan kaldırılması gerekli olan hallerde, kamu davası açılmamış veya kamu davası açılmış olup da esasla beraber bu hususta bir karar verilmemişse bu tedbirlerin her türlü takiplerden ayrı olarak alınması için Cumhuriyet savcısı veya davacı tarafından yapılacak talep esas davayı görmekle yetkili mahkemeye verilir.

Suç mevzuu olmayıp münhasıran müsadereye tabi bulunan eşyanın müsaderesine sulh hakimi tarafından duruşma yapılmaksızın, karar verilir. Bu karar aleyhine alakadarlar acele itiraz yoluna müracaat edebilirler. '' hükmü, gerekse de 5271 sayılı CMK'nun '' Suç Konusu Olmayan Eşyanın Müsaderesi '' başlıklı 259. maddesinde; '' Suç konusu olmayıp sadece müsadereye tâbi bulunan eşyanın müsaderesine sulh ceza hâkimi tarafından duruşma yapılmaksızın karar verilir. '' hükmünün yer alıyor oluşu karşısında, somut olayda olduğu gibi suç konusu olmayıp sadece müsadereye tabi bulunan eşyanın müsaderesine Sulh Ceza Hakimi tarafından duruşma yapılmaksızın karar verileceği anlaşılmıştır. Öte yandan Yargıtay Ceza Genel Kurulu önüne gelen bir dosyada, Kurulun 3.11.2009 gün ve E:2009/7-183, K:2009/257 sayılı kararında da, "……idari yaptırım gerektiren bir suç işlendiğinin ileri sürülmesi karşısında, bu suçun işlenmesine bağlı olarak kamu davası açılamaması nedeniyle, Yasadaki özel düzenleme nazara alınarak zoralım kararı istendiği açıktır. Zoralımına karar verilen eşya ise, bizatihi kendisi suç teşkil eden ve zoralıma tabi eşya niteliğinde değildir. Bu nedenle 1380 sayılı Yasanın 32. maddesindeki, "zaruret görülmemesi" koşulu ile zoralım konusundaki genel hükümler de gözetilerek, duruşma açılarak yargılama yapılmalı ve sonucuna göre hukuki durum belirlenmelidir. Yerel mahkemece yasal düzenlemelerin hatalı yorumlanması suretiyle duruşma açılmadan, evrak üzerinde yapılan inceleme ile zoralım kararı verilmesi isabetsiz ve yasaya aykırıdır. " denilmekte olup; davada adli yargının görevli olduğuna işaret edilmektedir.

Açıklanan nedenlerle, İstanbul 4. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Kartal 4. Sulh Ceza Mahkemesince (İstanbul Anadolu 3. Sulh Ceza Hakimliği) verilen görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ: Davanın çözümünde ADLİ YARGI YERİNİN görevli olduğuna, bu nedenle İstanbul 4. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Kartal 4. Sulh Ceza Mahkemesince (İstanbul Anadolu 3. Sulh Ceza Hakimliği) verilen 6.11.2012 gün ve E:2012/682 D.İş sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 14.3.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Ali ÇOLAK	Yusuf Ziyaattin CENİK	Alaittin Ali ÖĞÜŞ
	Üye	Üye	Üye
	Süleyman Hilmi AYDIN	Mehmet AKBULUT	Yüksel DOĞAN